

کا: پورداود، ابراهیم، تا: قرن ۱۴؛ ۳۸گ، اندازه: ۲۱×۳۳/۵ سسم
[رایانه]

● **ویسپرد و یشتها (ترجمه) / کتاب آسمانی / فارسی
vīspērd va yašt-hā (t.)**

تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۱۹۱۸۸
بی، کا، بی، تا؛ ۲۷گ، اندازه: ۲۳×۳۶ سسم [رایانه]

● **ویس و رامین / شعر / فارسی
veis va rāmīn**

فخرالدین اسعد گرگانی، قرن ۶ قمری
faxr-od-dīn as'ad-e gorgānī(- 12c)

به دستور: ابوالفتح مظفر
مشوی است عاشقانه و بزمی از فخرالدین اسعد استرآبادی
گرگانی از نزدیکان دربار سلطان محمود بن ملکشاه سلجوقی
(۵۱۱-۵۲۵ق)، برگرفته از افسانه‌های پهلوی که به دستور
ابوفتح مظفر، با یک دیباچه به نثر در سرگذشت سراینده و
این که همان هفتصد بیت انتخابی را که در ریاض الشعرا مندرج
است در اینجا می‌آورد.

متن مثور آن از ایران باستان است. عهد بستن پادشاه شهر مر و
دادن دخترش به مؤبد مینکان پیش از زایش دخترش و ازدواج
ویسه با برادرش «ویرو» و لشکر کشی مؤبد و گرفتن «ویسه» را به
حیله، به سرکردگی «رامین» و دلباختگی «ویس» و «رامین» و
غالب آمدن رامین بر مؤبد و به پادشاهی رسیدن او. به نوشته
دهخدا بسیاری از وقایع داستان متضمن اوضاع و احوالی مخالف
عقاید اسلامی درباره ازدواج و زن و عشق است. نقص داستان
در تناقضات تجسم و نمایش اشخاص و اطناب گفتگوهای میان
عشاق و سخنان آنان با خودشان است. با این حال در اهمیت
داستان و استعداد شاعرانه فخر گرگانی جای هیچ تردیدی نیست
این منظومه احتمالاً در قرن ۶ در گرجی ترجمه شده و مورد اقبال
قرار گرفته است.

آغاز: خدای پاک بی همتای بی یار هم از اندیشه دور و هم ز
دیدار / نه بتواند مر او را چشم دیدن نه اندیشه در او اندر
رسیدن

چاپ: چندین بار در تهران چاپ شده (مشار ۵۴۴۸ نشانی ۷
چاپ)

[الذریعة ۸۱۳/۹؛ فهرستواره متزوی ۱۴۹۳/۱]

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۴۵۹۰/۱۲۶

آغاز: گفتار اندر نیشن ویس برامین ده نامه ...

این نسخه شامل ده نامه از ویس به رامین؛ خط: نسخ، بی، کا، تا:
شنبه ۱۷ ربیع الثانی ۷۲۳ق؛ جلد: تیماج، ۶ ص (۵۵۹-۵۵۴)،
۴۶ سطر، اندازه: ۳۲×۱۹ سسم [ف: ۴۱-۹۶]

جدید الاصم ما ماتی اربع شما خواهد شد؛ قطعه ماست: دعا بای
از کم و کاست بیرون و به اجابت چون ... مقرون ... تقد
دیدارش که قاسم قضا از غیر سفیدی بعید داشته؛ تصحیف
= کلمات مشابه و قابل تصحیف؛ نامها و صفتها با صفتها و
عنوانهای مناسب و نزدیک؛ قطعاتی به نظم از: اهلی، عماد،
خواجه قنبر علی، انوری، ملا قاسم و خواجه نصیر مادحی
مشهدی (قصیده ۳۴ بیتی در شکایت از مردم روزگار)، میر سید
علی رائی، اگهی شیرازی، قطعه‌ای به نثر از بوعلی در اعداد
متاسبه، دو قطعه ۲ بیتی به فارسی و عربی در تعریف اربعه
متاسبه، نقلی از کشکول شیخ بهائی.

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۲۳۱/۷۳- طباطبائی
آغاز: بسم الله شریف ترین کلامی که مشیان فصاحت بیان بر بیاض
صفحه صحیفه انشاء رقم نمایند ... حمد و متكلمي است که هر
کلام معجز بیان آن سفینه ایست مشحون (در نسخه: مسجون) به
عوارف و معارف ... این مجموعه ایست مسما به ویرانه محتوى بر
کلمات لطائف آمیز و مشتمل بر نوادر و نکات روح انگیز که
اشعه الطاف اهل نظر ... بر آن تافت ... تذكرة لللاحباب و توطیة
للاصحاب ... سمت تحریر یافت. یا رب این یادگار باران را ×
زاده طبع هوشیاران را / چون نفس روح پرورش داری × تا ابد
فیض گسترش داری

خط: نسخ، کا: تبریزی، محمد علی بن محمود، تا: قرن ۱۹؛ ۱۱گ
(۱۸۹-۲۰۷)، اندازه: ۲۳×۱۹ سم [ف: ۲۶-۲۳]

● **ویرانیه / کلام و اعتقادات / فارسی
vīrānīyye**

طباطبائی جندقی، حسین ابراهیم، ق ۱۳ قمری
tabātabā'ī jandaqī, hoseyn ebrāhīm(- 19c)
محضری است در باب معنای اسلام ظاهری و اسلام و ایمان
واقعی و توحید و نبوت و امامت و ولایت و ذکر مجملی از انواع
تفکر مشتمل بر چند مطلب و خاتمه و مقدمه و ...؛ این اثر در
ویرانه خارج دروازه ناصریه کرمان در ۱۳۰۵ق تحریر شده است.

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۰۳۵۵-
خط: تحریری، کاتب = مؤلف، تا: ۱۱ رمضان ۱۳۰۵ق، جا:
کرمان؛ ۷۵گ، ۱۵۱۵ سطر، اندازه: ۱۰×۱۵ سم [ف: ۳۲-۳۳]

● **ویسپرد (ترجمه) / کتاب آسمانی / فارسی
vīspērd (t.)**

پورداود، ابراهیم، ۱۲۶۴ - ۱۳۴۷ شمسی
pūrdāvūd, ebrāhīm dāvod (1885 - 1968)

تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۱۹۱۸۷

فرستگان: نسخه های خطی ایران (فناخا)؛ جلد سی و چهارم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران